

Pondelok 3. týždňa Mk 3,22-30

Dialóg s Bohom

O čom najčastejšie a najradšej rozprávam s Bohom? Je niečo čomu sa vyhýbam v rozhovore s Bohom? K Bohu len ja hovorím, alebo Boha aj viem počúvať?

Zákonníci nerozprávali s Ježišom o Jeho moci, ale rozprávali len medzi sebou že „**je posadnutý Belzebulom**“ a že „**pomocou knižat'a diablov vyháňa diablov**“ (Mk 3,22).

Ježiš aj s tými čo do neho zadrupujú, rúhajú sa mu vedie dialóg. Mohol dôstojne mlčať, jednou vetou vyvrátiť ich nezmysly, pokarhať ich. Naopak, vyslovuje prísne slová varovania, udáva dôkazy či argumenty.

Naše poslanie sa nezaobíde bez dialógu. Ten sa nezaobíde bez poznania psychológie, filozofie, sociológie, pedagogiky či teológie. Božie zjavenie bolo dané v duchu a forme dialógu. Boh chce s nami viesť dialóg. Dáva nám k dialógu svetlo, sily, mu porozumieť. Rešpektuje našu slobodu, že môžeme aj odmietnuť Boha.

Dialóg s Bohom môžeme viesť aj cez tých čo nás oslovujú, učia, svedejú, žijú s nami, ale predovšetkým cez hlas nášho svedomia. Je môj vzťah s Bohom na rovine dialógu či monológu?

Návrh na osvojenie si: Evanjelium nás varuje pred hriechom proti Duchu Svätému. Ktoré sú to hriechy?

Utorok 3. týždňa Mk 3,31-35

Byť bratom Ježiša

O čom hovoria moje myšlienky, slová a skutky vo vzťahu ku Kristovi? Uvedomujem si, že Ježiš má nazýva bratom a chcem ním byť? Čo Ježiš odo mňa brata očakáva?

Ježiš učí: „**Kto plní vôľu Božiu, je môj brat, moja sestra i matka**“ (Mk 3,35).

Ježiš keď takto učí, nie je tvrdý k svojej matke. Naopak, je úplne oddaný svojej misii, hlásaniu Božieho kráľovstva. A dielu vykúpenia. Ten, kto počúva jeho slová, kto sa zapája do jeho misie, kto otvára srdce pre dary jeho pravdy a milosti – stáva sa mu takým blízkym, ako matka, brat, sestra.

Plnenie vôle Božej nám umožňuje volať sa bratom, sestrou či matkou Ježiša a raz ho vidieť z tváre do tváre. Ježiš vyzýva budovať tento vzťah. Má to byť čo najukší vzťah. Viac ako rodinný, pokrvný či priateľský.

Poslušnosť k vôli Božej spôsobuje, že sa odohráva niečo podobné Kristovmu narodeniu. Božie slovo dostáva konkrétny tvar. Milovať Boha nadovšetko a milovať ho v sebe a v blížnom celým srdcom, mysl'ou, citmi, slovom i skutkom je znamením, že Ježiš je môj brat.

Návrh na osvojenie si: Žiť s Ježišom vedľa seba ako s bratom.

Streda 3. týždňa Mk 4,1-20

Božie slovo

Aký mám vzťah k Božiemu slovu, skriptúre, homílií i štúdiu? Pripomínam si Božie slová pri udalostiach vo svojom živote? Viem niektorú časť z Písma naspamäť?

Ježiš učí: „**Kto má uši na počúvanie, nech počuje**“ (Mk 4,9).

Hoci Božie slovo v sebe obsahuje spasiteľnú moc, úroda závisí od pôdy do ktorej padá, od nášho prístupu, prijatia a tiež od času dozrievania.

Božie slovo je potrebné najprv prijať rozumom, nestačí len si ho vypočuť. Potom prijať srdcom, nie iba to, čo mne vyhovuje a sa páči, ale všetko. Božie slovo nemám ja posudzovať, ale nechať, aby ono posúdilo mňa. Božie slovo patrí mne, na moje obohatenie, vtedy môžem priniesť bohatú úrodu. Napokon svojou vôľou dám súhlas aby vo mne zapustilo korene, dokázalo premôcť moje slabosti, plytkosť zmýšľania, krovie hriechu a aby prinieslo čo najväčšiu úrodu a čo najvyššej akosti.

Je správne nie iba vedieť, že „kto nepozná Písmo, nepozná Krista“ (sv. Hieroným), ale Písmo realizovať v živote. Moje povolanie a Sväté písmo spolu súvisia. V čom a prečo?

Návrh na osvojenie si: Každý deň venovať pozornosť Svätému písmu.

Štvrtok 3. týždňa Mk 4,21-25

Byť otvorený voči svetu

Akú vlastnosť pokladám u kňaza za veľmi dôležitú? Čo robím preto, aby som raz ako kňaz bol prístupný k potrebám sveta? Čo dnešný svet čaká od kňaza?

Ježiš učí: „**Dávajte pozor na to, čo počúvate**“ (Mk 4,24).

Ježiš sa neskrýval. Neuzatváral sa. Z času na čas sa utiahol do samoty sám i so svojimi učeníkmi. Bol sviecou a od učeníkov žiadal, aby ho v tom nasledovali.

Kňaz dostáva poslanie ktoré realizuje medzi ľuďmi. Nesmie sa uzatvárať do ulity. Nesmie mlčať keď má hovoriť. Má byť otvorený pre potreby svojej doby. Nečaká, že ho budú prosiť, nútiť, tlačiť. Vie prekonať znechutenie, nemá strach riskovať, keď ide o záchranu duší. Koná bez túžby po poctách, ziskoch... Nemá strach z obetí. Nezatvára si srdce, ústa, uši, dľaň, peňaženku, faru... keď tí z jeho okolia sú v núdzi. Nedbá na urážky. Nezakladá si len na dobrom mene.

Len ten dokáže byť s úžitkom otvorený pre svet, kto je otvorený Kristovi – Majstrovi.

Návrh na osvojenie si: Čo si začnem viac všímať ako budúci kňaz?

Piatok 3. týždňa Mk 4,26-34

Byť aspoň malým semiačkom

Ako zmýšľam o svojom povolani? Ktorým kňazským vlastnostiam sa venujem a ako? V čom sa mi v súčasnosti na ceste ku kňazstvu nedarí?

Marek poznamenáva, že keď bol Ježiš „*sám so svojimi učeníkmi, všetko im vysvetlil*“ (Mk 4,34).

Ježiš Božie kráľovstvo prirovnáva k semenu, ktoré dáva Boh. Boh dáva všetko. Nič sa bez Božieho súhlasu nestráca. Boh žiada od človeka, aby s ním spolupracoval. Byť otvorený pre plány Božie. Aj z horčičného zrnka dá Boh vyrásť košatému stromu.

Nepodceňovať Božie plány, aj keď sú pred ľudskými očami nič, nepotrebné, hlúposťou, keď ich ignorujú... Ježiš zomrel, uložili ho do hrobu, práve tak ako semeno do zeme, prv než sa stal stromom, na ktorom hniezdia miliardy vtákov.

Jedno povolanie, moje povolanie je Boží dar, semienko, ktoré môj súhlas rozumu a slobodnej vôle má splniť Boží plán. Ako? Kde? To je vec Krista ktorý dáva povolanie. Moja povinnosť je plniť vôľu Božiu.

Návrh na osvojenie si: Ako zaobchádzam so svojím povolaním?

Sobota 3. týždňa Mk 4,35-41

Búrky v živote

Chápem, že cesta za Kristom sa nezaobíde bez ťažkosti? Ktoré ťažkosti som už prekonal, ako, čím ma obohatili, poznačili? Ako prijímam skúšky na ceste ku kňazstvu?

Marek nám pripomína Ježišove slova: „*Čo ste takí ustrašení? Ešte vždy nemáte vieru*“ (Mk 4,40)?

Zázrak utíšenia búrky oslovuje a je i dnes aktuálny. Nevyhne sa im ani ten, kto uveril Kristovi. Najťažšie búrky sú tie moje v srdci. Hluk roztržitosti, nedôslednosti, zanedbania povinnosti, povrchnosti, ale i zvedavosti dokážu vyvolať búrku. Keď nedám pozor pridajú sa blesky náruživosti. Egoizmus, lakomstvo, pýcha, zmyselnosť, pohodlie zodvihnú vlny do výšok. Čo vtedy? Kričať? Pre krik už nepočuť Boží hlas, hlas Božích inšpirácií, ba ani hlas Božích príkazaní.

Duša potrebuje stíšenie. Mnohé veci sa dajú vybaviť len vtedy, keď sa stíšime. K tomu nás vedie praktizovanie zjednocovať sa často s Bohom, pamätať na prítomnosť Božiu, obnovovať si dobré úmysly, konať dobro, vyvarovať sa nebezpečí...

Návrh na osvojenie si: Rozhodnúť sa predchádzať búrkam u seba i okolí.